

[Køpke Christensen]

tilfredsstillelse med hensyn til at gå ud og prøve at få et praktisk arbejde bagefter.

Apropos praktisk arbejde: Vi må jo nok erkende, at uanset hvad man skal uddannes til efter folkeskolen – om man går gymnasievejen, handelsskolevejen, teknisk skole-vejen osv. – er det således, at der kræves boglig viden af en vis standard i dag. I gamle dage sagde man: Kan du ikke blive andet, kan du altid blive bondemand eller håndværker. Den tid ved vi jo er forbi, og derfor gælder det om at motivere de unge mennesker så meget som overhovedet muligt. Det gøres efter vores opfattelse bedst ved at indføre eksaminer i alle fag og tidligere i undervisningsforløbet, end det sker i dag.

Til sidst vil jeg med hensyn til 10. klasse sige, at jeg tror, man ofte ude omkring oplever – i hvert fald når man taler med folkeskoleelever – at 10. klasse er et mere eller mindre spildt år. Det er altså et år, hvor man bare går og drysser rundt og skal finde ud af, hvad man i grunden vil efter folkeskolen. Hvis man absolut vil have 10 års skolegang, hvorfor kan man så ikke sige: Vi udvider de 45 minutter til 50 minutter? Derefter sker der jo det, at når man har gået 9 år i skole, vil man ved hurtig gennemregning se, at man reelt har gået der i 10 år efter denne udregning.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Hr. Køpke Christensens krav om eksamen i alle fag bekræfter for mig en meget, meget stor tro på gulerødder og en meget, meget lille tro på mennesket.

Marianne Jelved (RV):

Hvis det var Det Radikale Venstre, der havde rejst forespørgslen, havde den haft en anden formulering. Så ville den have heddet noget i retning af, om ministeren vil tage skridt til at ændre folkeskolens afsluttende prøver, så disse bliver et reelt udtryk for, i hvilket omfang folkeskolen har levet op til sit formål.

Folkeskolen er en almen, afsluttet grunduddannelse for alle børn. Dermed er den en helt speciel uddannelsesinstitution i vores uddannelsessystem som helhed, og ungdomsuddannelserne skal tage udgangspunkt i det, eleverne kan, når de kommer fra folkeskolen. Og der er i øjeblikket det udmærkede formål – som vi i Det Radikale Venstre i øvrigt vil afvise at dis-

kutere med ministeren – at skolen i samarbejde med forældrene skal sikre, at eleverne får mulighed for at tilegne sig kundskaber, færdigheder, arbejdsformer og udtryksformer, som – og det er det meget centrale – medvirker til en alsidig udvikling.

Jeg tror nok, at det er et gennemgående træk for alle partier, at man mener, at det centrale i folkeskolen er en alsidig udvikling af børnene, netop fordi folkeskolen har en helt speciel forpligtelse til, at børnene dannes, mens de går i folkeskolen; vi taler altså om dannelsesbegrebet. Og til det har politikerne jo indrettet folkeskoleloven og dermed folkeskolen med fag, obligatoriske emner osv. osv., men også med det perspektiv, at dannelsen af børnene er central for deres alsidige udvikling – altså indholdet i folkeskolen som helhed. Derfor handler folkeskolen ikke kun om fag. Den handler også om, hvad der foregår i folkeskolen, hvordan man er sammen med hinanden, hvordan man lærer at arbejde sammen, udvikle sin ansvarlighed, sin selvstændighed osv.

Udgangspunktet for Det Radikale Venstre er, at alle børn kan noget, når de kommer i skole. Og det ideelle ville være, at lærerne og skolen tog udgangspunkt i det, børn kan, og bygger videre på det. At fremme børns selvforståelse og selvtillid, altså børns oplevelse af, at man kan lære, man kan udvikle sig, man kan blive bedre, man kan blive klogere, kræver, hvis man skal være motiveret for at lære, at børn oplever, at de kan noget i forvejen. Der er intet mere dræbende end velmenende lærere, der tager udgangspunkt i, hvad børn ikke kan, for at kompensere for det.

Hvis man tager udgangspunkt i det, et barn ikke kan, hver skoletime 200 dage om året i 10 skoleår, kan jeg godt se, hvad det er for maste børn, der kan komme ud af den folkeskole, hvilket jeg med mine egne erfaringer gennem min tilknytning til folkeskolen må konstatere er situationen for en lang række børn. Det skyldes ikke ond vilje fra folkeskolelærernes side; det drejer sig om traditioner osv., som vi kan diskutere i en anden sammenhæng.

Skolens problem er, at den ikke magter at leve op til sin formålsformulering. Skolen har været og er fortsat alt for bogligt domineret; det er der mange forklaringer på, det skal jeg heller ikke nødvendigvis komme ind på at udbyde i dag.